

Slow Art Challenge: wie kijkt er naar Donald Judd om?

Report

dinsdag 17 maart 2015

Sophia Zürcher was al toe aan haar tweede Slow Art Challenge. Na een uur met het minimale en stugge kunstwerk lijkt ze toch een heel bijzondere ontdekking te hebben...

Sophia Zürcher | Ik kies wederom een kunstwerk waarvan ik niet begrijp wat *the fuzz is all about*, maar dat ik wel graag wil leren waarderen: een minimalistische sculptuur van Donald Judd. Het bestaat uit zes stalen 'dozen' die rechtstreeks aan de muur zijn

bevestigd, met gekleurde plexiglazen aan de binnenkant. De kleuren geven zichzelf moeilijk bloot, mijn eigen weerspiegeling in het glas leidt af.

Deze Slow Art Challenge voelt als een mislukte date. Zo'n afspraak waarbij al het initiatief vanuit mezelf moet komen, omdat de ander zwijgt. Doordat er uitsluitend industriële materialen zijn gebruikt, herken ik de handtekening van de kunstenaar niet. Dit kunstwerk heet *Untitled*, dus dat helpt ook niet. Het komt uit 1992. Ik zie dat Donald Judd overleed in 1994, hij was toen pas 65. Was Judd een stugge zestiger toen hij deze dozen maakte of liet hij juist de teugels vieren? Ik blijf staren maar *Untitled* zwijgt.

Even later loopt een bezoeker langs die wat meer aanknopingspunten biedt. De oudere man zegt tegen een vriend: "Rudi Fuchs was altijd zo boos op kinderen die aan het werk kwamen". Eenmaal dichterbij ontdek ik inderdaad vingerafdrukken. En ik zie vuil, heel veel vuil. Deze Judd is een stofnест. Misschien durft de schoonmaker er niet aan te komen, bang voor een boze Fuchs. Hoewel hij allang geen museumdirecteur meer is.

Het ging Judd om de verhoudingen en de kleuren. Ik zie hoe strak de ribben van de stalen elementen zijn, en alle delen op gelijke afstand van elkaar aan de muur hangen. Het oranje doet me denken aan het Tomado-kastje van mijn vader. Wat moet ik met die gedachte? Vooruit, de volgorde van de kleuren, daar moet een bedoeling achter zitten. Ik probeer ze uit mijn hoofd te leren, van boven naar beneden: paars, geel, zwart, groen, wit, oranje. Ik doe mijn ogen dicht en open ze weer, om te kijken of ik de kleuren goed heb onthouden. Het wit blijkt steeds melkachtiger dan in mijn gedachten.

Eindelijk zit het uur erop. Ik had gehoopt op een openbaring, maar die kwam niet. Stiekem verwijder ik een stofdraad (spinnenrag?) en vertrek. Helaas, er was geen chemie tussen ons.

Epiloog

Eenmaal thuis krijg ik een appje van Arjan. Hij stuurt me een foto van een column van, daar heb je hem weer, Rudi Fuchs. Er staat een afbeelding bij van een vergelijkbare Judd, alleen zijn de kleuren precies andersom: het oranje-rood boven. Ik vraag Arjan om in het colofon na te kijken waar dit werk zich bevindt. Het komt uit het Gemeentemuseum, bouwjaar 1992.

Wacht eens even... Is dit kunstwerk soms op de kop geplaatst?

Wie langer kijkt ziet meer, maar niemand kijkt naar deze vieze Judd om.

Links: het appje van Arjan, rechts: foto gemaakt in het Gemeentemuseum door Sophia.

Afbeelding boven: Donald Judd, *Untitled*, 1992, collectie Gemeentemuseum Den Haag, foto: Sophia Zürcher

Doe je mee?

slow art challenge

Nieuws - Standaard pagina